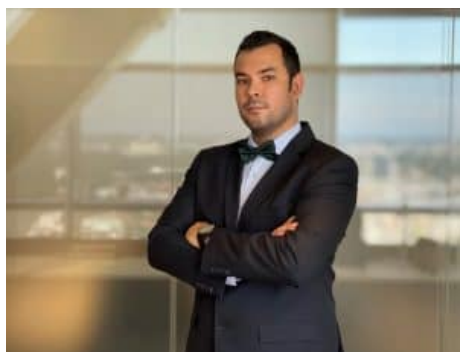

Cybertax: Cum să îți crești protecția datelor și a informațiilor fiscale în șapte pași

Autori:

Andra Cașu, Partener Asociat, Liderul Departamentului de Consultanță Fiscală în Impozite Directe, EY România

Răzvan Tufiş, Manager, Servicii de Investigație și Analiză Criminalistică Cibernetică, EY România

La fiecare 39 de secunde, undeva, pe net, se petrece un atac informatic. În fiecare zi, mai bine de 30.000 de site-uri sunt sparte, în condițiile în care lockdown-ul a crescut cu peste 600% rata de *cybercrime*. Iar atacul poate veni de acolo de unde te aștepti mai puțin, de exemplu: cinci din cele șapte milioane de bulgari aflați în baza de date a Fiscului din țara vecină s-au trezit în 2019 cu datele furate după un atac al hackerilor; Serviciul de Taxe și Impozite Tulcea a fost blocat vreme de două zile din cauza unui atac informatic; în timpul perioadei de declarare a impozitelor din 2018, IRS (fiscul american) a primit 234 de rapoarte despre posibile furturi de date, în creștere cu 29% față de numărul celor primite în același interval cu un an înainte. Deși considerat poate de mulți ca anost, domeniul fiscal este o sursă de date interesante, vulnerabil la atacurile informatice.

Există diverse tipuri de companii care produc sau gestionează informații legate de impozite, care sunt expuse riscului: bănci, companii ipotecare, firmele de investiții și valori mobiliare, cu alte cuvinte, orice companie plătitoare de salarii și beneficii către angajați. Cum statisticile globale din IT arată că doar 5% din totalul fișierelor utilizate în cadrul unei companii sunt complet securizate, nu putem ignora că tocmai unul dintre cele mai importante departamente, care deține unele dintre cele mai sensibile și vitale informații, ar putea fi vizat de hackeri.

Când se poate petrece un atac informatic în zona taxelor și impozitelor? Practic, cam tot timpul: și când îți îndeplinești obligațiile de raportare, și când îți evaluezi situația fiscală în timpul unei tranzacții, și când îți analizezi

documentele fiscale, pentru a depista potențialele riscuri, ba chiar și atunci când completezi declarațiile cerute de organismele internaționale, în număr din ce în ce mai mare. Mai mult, poate ar trebui să ne dea de gândit faptul că transparența va fi noua normă în fiscalitate, cu un volum în creștere de date de comunicat instituțiilor internaționale sau locale, ceea ce pentru hackeri ar putea însemna un număr sporit de ocazii.

O cifră schimbată, și balanța arată diferit. Eventuale modificări în contul de profit și pierdere, și ai un rezultat fiscal denaturat, pentru care poți să ajungi să plătești un impozit mai mic sau, dimpotrivă, mai mare. Dar un impozit micșorat, cu suma diminuată printr-un atac informatic te poate duce departe, chiar și până în zona evaziunii fiscale. La fel și o tranzacție nedeclarată, „omisă” din vina denaturării unui fișier. Cu alte cuvinte, o modificare banală a unor date și informații fiscale te poate plasa într-o zonă de risc fiscal și reputațional.

Cum 2021 a venit cu versiuni mai evolute de atacuri cibernetice, cu scopul principal de a „infecța” nișe specifice ale industriei, recomandăm companiilor șapte pași prin care și-ar putea crește nivelul de protecție:

1. Implementarea de controale tehnice sporite de securitate: ex., Firewall, IPS (*Intrusion Prevention System*), MFA (*Multi Factor Authentication*), AV (*Antivirus*);
2. Traininguri de *Cyber Security Awareness* pentru a crește vigilența angajaților în fața diverselor tipuri de atac utilizate și de a nu cădea ușor pradă celei mai comune metode – Phishing-ul;
3. Crearea unor praguri minime de complexitate a parolelor pentru angajați (folosirea de caractere speciale, atât litere, cât și numere, o anumită lungime a parolei), dar și implementarea unei politici de schimbare a parolelor cât mai frecventă care să nu permită totodată

- refolosirea aceleiași parole pentru o perioadă mai îndelungată de timp;
4. Upgradare și patching al tuturor dispozitivelor și sistemelor (patching de vulnerabilități);
 5. Folosirea unei soluții centralizate de stocare a datelor, de exemplu, *Cloud storage*, și menținerea unui backup al datelor;
 6. Creșterea securității în ceea ce privește utilizarea unei conexiuni de tip VPN (*Virtual Private Network*) prin adăugarea unor straturi suplimentare în metoda de autentificare a angajatului la rețeaua internă (ex.: MFA – *Multi Factor Authentication*);
 7. Folosirea unor software-uri de criptare pentru a proteja datele companiei și a restricționa accesul utilizatorilor neautorizați.

Poate părea complicat, dar este un demers necesar având în vedere impactul negativ pe care l-ar putea avea, din punct de vedere fiscal, pentru contribuabili. Iar statisticile globale arată că, dacă până acum nu ai fost victima unui atac informatic, înseamnă că nu ai aflat încă de el.

În concluzie, cum pericolele pot proveni atât din intern, cât și din extern, ele trebuie combătute printr-o strategie bine pusă la punct, care să implice oameni, procese și tehnologie. În plus, experiența ne-a arătat că, dacă rolurile sunt segregate, iar angajații sunt ținuți la curent cu noutățile din zona pericolelor cibernetice, conform unor politici clare de securitate ale companiei, atât dispozitivele, cât și sistemele de perimetru sau rețeaua sunt protejate corespunzător. În acest fel, activitățile din rețea sunt înregistrate și monitorizate, deci probabilitatea de a deveni o victimă a acestor atacuri cibernetice va fi redusă semnificativ și potențialul impact fiscal negativ va fi evitat.

Multinaționalele, obligate la transparență. Autoritățile europene vor să se asigure că acestea achită taxele potrivite în statele în care își desfășoară activitatea

*Autor: Adrian Rus, Partener, Liderul Departamentului de
Prețuri de Transfer, EY România*

Comaniile vor fi obligate să declare în mod public locul unde își realizează profiturile și plătesc impozitul. Măsura a trecut zilele acestea de Consiliul Uniunii Europene și este o concretizare a unei propuneri de Directivă ce data din 2016, menită să crească transparența și să determine dacă multinaționalele achită taxele potrivite în fiecare jurisdicție unde își desfășoară activitatea. Și până acum acestea erau obligate să raporteze ce profituri realizează și unde, doar că, excepție făcând cele din SUA, declarațiile lor nu erau publice.

Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică arăta în august 2021, în cel mai recent studiu al său bazat pe datele furnizate chiar de către multinaționalele din 38 de jurisdicții, că încă există riscul realizării unor transferuri de profit către paradisuri fiscale și de micșorare a impozitelor plătite în țările unde își desfășoară efectiv activitatea. Există, așadar, un motiv în plus ca, până la presiunea declarațiilor publice, autoritățile fiscale să

țintească prețurile de transfer pentru creșterea colectării de impozit pe profit, inclusiv în România.

Concret, măsura care a întrunit acordul Consiliului, stabilește că toate multinaționalele sau companiile independente cu un venit total consolidat de peste 750 milioane de euro în fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, indiferent dacă își au sediul în UE sau în afara acesteia (dar operează în UE), trebuie să dezvăluie în mod public informații privind impozitul pe profit plătit în diverse jurisdicții. Textual, propunerea de Directivă obligă la declararea impozitului pe profit plătit în fiecare stat membru sau într-o țară terță aflată într-o jurisdicție necooperantă. O astfel de raportare va avea loc prin intermediul unui formular comun al UE și în formate electronice care pot fi citite automat.

În vară, când această propunere a fost reactivată după cinci ani de stat la sertar, au existat voci critice, dintre care cea mai importantă se referea la scăparea din vedere a multinaționalelor cu afaceri mai mici de 750 de milioane de euro.

Oricum, propunerea de directivă se va întoarce în Parlamentul European pentru definitivare și este posibil să sufere acolo modificări.

Dar, odată adoptată, statele membre UE vor avea 18 luni pentru a transpune directiva în legislația națională, iar primul an financiar de raportare a informațiilor va fi cel ce începe la sau după un an după termenul de transpunere. Raportarea va avea loc în termen de 12 luni de la data bilanțului pentru anul financiar în discuție sau chiar mai repede, dacă statele membre vor alege o transpunere și un termen de raportare mai rapid.

De ce este nevoie de declarații publice? Pentru a pune presiune asupra multinaționalelor prin prisma agendei UE care

are în top transparența fiscală. Chiar un oficial european acuza că, prin evitarea plății impozitului pe profit și planificare fiscală agresivă, marile companii multinaționale privează țările europene de peste 50 de miliarde de euro pe an. Ori, mai ales în condițiile crizei economice declanșate de pandemie, orice sursă de venit trebuie exploatată cât mai bine de autorități.

Datele analizate de raportul OCDE sunt furnizate chiar de către multinaționalele din 38 de jurisdicții în cadrul unei acțiuni de transparență impusă de Organizație – raportarea țară cu țară (CbCR) – și vorbesc despre existența unor diferențe semnificative între locul raportării profiturilor și cel în care se desfășoară activitățile economice. Și asta se poate vedea, spre exemplu, din cifre și procente: jurisdicțiilor cu venituri medii și mari le corespunde o parte mai mare din totalul de angajați (32%, respectiv 38%), din activele corporale totale (respectiv 38% și 16%), precum și din profituri (34%, respectiv 13%). De cealaltă parte, în hub-urile de investiții, unde impozitele sunt la un nivel redus, multinaționalele raportează o parte relativ mare de profituri (26%), dar un număr mic de angajați (3%) și de active corporale deținute (14%). Cu alte cuvinte, aceste diferențe pot fi mărturii ale transferurilor de profituri în acele jurisdicții cu impozite pe profit mai mici și o erodare a bazei impozitelor plătite în țările unde își derulează efectiv activitatea.

Și veniturile per angajat tind să fie mai mari acolo unde cotele de impozit pe profit sunt zero, precum în hub-urile de investiții. Mediana valorilor de venituri per angajat în țările cu o cotă de zero impozit pe profit, spre exemplu, este aproape 2,6 milioane de dolari, comparativ cu doar 320.000 de dolari pentru jurisdicțiile unde cota de impozit pe profit este mai mică de 20% (cum este cazul României) sau chiar 285.000 de dolari pentru acele jurisdicții care taxează cu peste 20% impozitul pe profit. Desigur, aceste informații pot

reflecta diferențe în intensitatea capitalurilor și în productivitatea muncii, dar ar putea fi, de asemenea, un indicator al erodării bazei de impunere și transferul profiturilor.

Ca medie, partea de venituri de la părți afiliate este mai mare pentru grupurile de companii din anumite jurisdicții, cum ar fi hub-urile de investiții – 40%. Și în acest caz, nivelurile înalte de venituri de la afiliați pot fi justificate din punct de vedere comercial, dar ele pot reprezenta, totodată, un factor preliminar de risc și ar putea fi o dovadă de planificare fiscală.

Și activitățile diferă în funcție de jurisdicții și de impozitele pe profit plătite. În hub-uri, de pildă, activitatea predominantă este cea de „deținere de acțiuni”, care include și alte instrumente de capital. O concentrație a companiilor de holding este un element de luat în calcul într-o analiză de risc și ar putea fi indicativ al unor structuri de planificare fiscală. Totuși, la fel ca veniturile de la părți afiliate, această observație poate fi legată de motive comerciale întemeiate.

Până la urmă, interpretarea datelor din raportări (CbCR) oferă, cum ziceam, posibilitatea evaluării unor potențiale riscuri asociate prețurilor de transfer. Informațiile analizate în acest raport OCDE, primul de când s-a lansat obligativitatea raportărilor țară cu țară, sunt aferente anului 2017, un an de creștere în majoritatea jurisdicțiilor. Însă, cu un 2020 anormal din punct de vedere economic, pandemia Covid-19 își va pune o amprentă de durată asupra modului în care grupurile de companii multinaționale operează, mai ales când vine vorba de forța de muncă virtuală, redefinirea modelelor de afaceri, în special în anumite industrii, sau de facilități guvernamentale acordate în multe jurisdicții.

Astfel, aceste schimbări, inclusiv înregistrarea de pierderi

de către multe companii (multe dintre cele cu un profil funcțional și de risc limitat), vor avea un efect important asupra datelor CbCR ce vor prezenta unele 'anomalii' asociate pandemiei și vor afecta într-o anumită măsură capabilitatea autorităților fiscale de a folosi datele CbCRs pentru evaluarea riscurilor asociate prețurilor de transfer.

Oricum, în perioada următoare, în timp ce guvernele au în vedere acoperirea deficitelor bugetare care s-au adâncit în perioada pandemiei, este clar că autoritățile fiscale își vor concentra atenția asupra prețurilor de transfer pentru creșterea colectării de impozit pe profit.

O intensificare a controalelor de prețuri de transfer va conduce cu siguranță la o creștere a controverselor în materie, inclusiv asupra tranzacțiilor derulate de grupurile de companii pe perioada pandemiei și ulterior, ținând cont și de schimbările intervenite deseori în modelele de afaceri.

Și în România, strategia ANAF include între obiective prevenirea și combaterea evaziunii fiscale. În acest sens, are în vedere și intensificarea acțiunilor de control în domeniul prețurilor de transfer, inclusiv prin gestionarea eficientă a informațiilor obținute ca urmare a utilizării instrumentelor de cooperare administrativă, precum CbCR. Astfel, este esențial ca grupurile de companii să fie pregătite să își susțină informațiile din rapoartele CbCR ca o primă linie de apărare în inspecțiile fiscale. În același timp, să aibă în vedere că, la un termen deloc îndepărtat, vor fi obligate să își facă publice informațiile fiscale.

Tax Magazine nr. 4 iulie – august 2021

Editorial

- **Andrei Iancu**

Gânduri la început de semestru

De actualitate

- **Dobrinescu Dobrev SCA**

Noutăți legislative în materie fiscală

Ordonanța Guvernului nr. 8/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Impozite indirecte

- **Cristina Alexandra Boncaci, Ioana-Raluca Gherghel**

Dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în jurisprudența CJUE, de la Signum Alfa Sped la Vikingo (II)

Procedură fiscală

- **Andrei Iancu**

Termenul de prescripție a acțiunii directe în contenciosul fiscal – un drept potestativ în domeniul fiscalității?

- **Marilena Ene**

Avantajele depunerii notificării privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare

- **Sebastian Drumar**

Câteva aspecte privind instituirea, contestarea și suspendarea executării măsurilor asigurătorii în materie fiscală

- **Alex Slujitoru, Cristiana Ionescu**

Ce se întâmplă cu sumele achitate în temeiul unui act administrativ fiscal anulat – poate instanța dispune

direct restituirea lor?

- **Georgiana Iancu**

Marii contribuabili primesc o gură de aer: ANAF extinde cu șase luni perioada de grație pentru SAF-T

Minute de practică unitară

- **Viorel Terzea**

Repere importante ale jurisprudenței fiscale a Curții de Justiție

- **Marilena Ene**

Cauza Van Gend en Loos

Jurisprudență fiscală națională

- **Viorel Terzea, Cristina Ardeleanu**

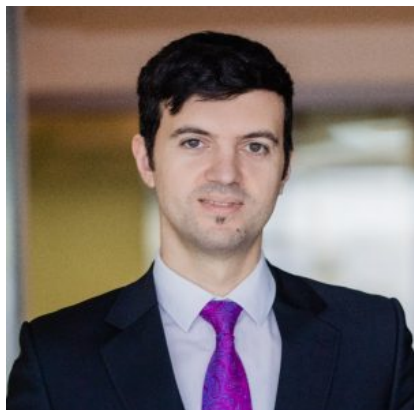
Sinteză de jurisprudență fiscală națională

Jurisprudența fiscală a instanțelor europene

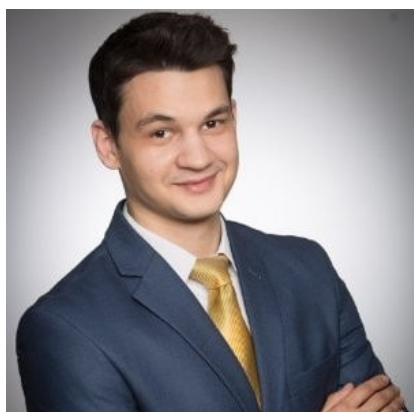
- Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada iulie – august 2021

Capcanele comunicării digitale cu FiscuL. Ce trebuie să știm despre Spațiul Privat Virtual (SPV)

Autori:

Alex Slujitoru, Avocat, Băncilă, Diaconu și Asociații SPRL

Răzvan Brătilă, Avocat, Băncilă, Diaconu și Asociații SPRL

Începând cu data de 1 martie 2022, contribuabilii vor fi obligați să se înroleze în Spațiul Privat Virtual (SPV), acesta devenind singura cale de comunicare a oricăror documente administrative către ANAF. Textul de lege nu

furnizează însă o listă a documentelor care trebuie depuse prin intermediul SPV, ci stabilește doar că vor fi comunicate prin această platformă toate *cererile, înscrisurile sau documentele*. Nerespectarea acestei prevederi vine cu o sancțiune drastică: dacă documentele relevante vor fi depuse de către contribuabili în format fizic, prin registratura organului fiscal sau prin poștă, organele fiscale nu le vor lua în considerare. Și, deși digitalizarea Fiscului este așteptată de toți contribuabilii, iată cum o intenție bună, de optimizare, poate avea consecințe negative, dacă nu va fi implementată corespunzător.

Modificările recente aduse Codului de procedură fiscală (art. 79 din Codul de procedură fiscală) introduc trei categorii de contribuabili care vor avea obligația să se înroleze în Spațiul Privat Virtual și să transmită documente prin intermediul acestei platforme. Categoriile în discuție sunt contribuabilii/ plătitorii persoane juridice, asocierile și entitățile fără personalitate juridică, dar și persoanele fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent în una dintre formele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008, adică întreprinderile individuale sau întreprinderile familiale.

Cu alte cuvinte, legiuitorul stabilește în sarcina majorității contribuabililor care desfășoară o activitate economică obligația de a transmite documente prin intermediul SPV.

Având în vedere că textul de lege nu listează documentele obligatorii, ci doar stabilește că vor fi comunicate prin această platformă toate *cererile, înscrisurile sau documentele*, considerăm că legiuitorul se referă la declarații fiscale, declarații de înregistrare și alte declarații întocmite, potrivit legii, dar și la cereri adresate de contribuabili organului fiscal pentru obținerea unor informații sau documente în legătură cu situația fiscală personală. În această categorie ar intra cererea de informații

despre contribuțiile de asigurări sociale declarate de angajatori, cererea de eliberare a certificatului de atestare fiscală, cererea de eliberare a cazierului fiscal, cererea de eliberare a unei adeverințe de venit, solicitarea unei opinii privind aplicarea legislației fiscale, cereri de audiență, sesizări, petiții, reclamații, solicitări privind informațiile publice și altele asemenea.

Nedepunerea documentelor prin intermediul Spațiului Privat Virtual este sancționată.

Art. 79 alin. (1²) stabilește o sancțiune drastică pentru nedepunerea documentelor prin intermediul platformei ANAF: neluarea acestora în considerare. Conform noului text de lege, dacă documentele relevante vor fi depuse de către contribuabili în format fizic, prin registratura organului fiscal sau prin poștă, organele fiscale nu le vor lua în considerare.

Neluarea în considerare a acestor documente poate avea consecințe severe asupra drepturilor și obligațiilor contribuabililor, conducând fie la pierderea drepturilor, fie la aplicarea de sancțiuni pentru neîndeplinirea la timp a obligațiilor.

Acest risc este unul major, cu atât mai mult cu cât în practică se întâmplă frecvent ca un contribuabil să își exercite un drept chiar în ultima zi în care mai este posibil să o facă (de exemplu formularea contestației fiscale în a 45-a zi de la primirea deciziei de impunere contestate).

Totodată, noul text de lege stabilește că, în măsura în care documentele au fost depuse în format fizic la registratură și nu prin intermediul Spațiului Privat Virtual, organul fiscal are obligația de a notifica *contribuabilii/plătitorii cu privire la obligativitatea comunicării documentelor prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță.*

Cu toate acestea, este important de subliniat că această notificare nu va produce niciun alt efect în afară de a informa contribuabilul cu privire la obligativitatea depunerii documentelor prin mijloace electronice, astfel încât contribuabilul nu va fi, spre exemplu, repus în termen în situația în care depășește o dată limită pentru depunerea unui document.

Având în vedere ambițiosul text de lege adoptat de Guvern, nu putem spera decât că ANAF va adopta actele normative necesare pentru aplicarea în mod corespunzător a noii legislații și că va pune la dispoziția contribuabililor toate informațiile necesare pentru a-și putea îndeplini cu succes obligațiile. De asemenea, va fi necesar ca autoritatea să stabilească și remediile necesare pentru apărarea drepturilor contribuabililor, în situația în care platforma dezvoltată de ANAF nu se va ridica la nivelul așteptărilor Executivului.

Marii contribuabili primesc o gură de aer: ANAF extinde cu șase luni perioada de grație pentru SAF-T

Autor: Georgiana Iancu, Partener, Liderul Departamentului de impozite indirecte, EY România

Autoritatea fiscală oferă un răgaz marilor contribuabili, amânând cu șase luni data primei raportări a Fișierului Standard de Control Fiscal (SAF-T) sau D-406, cum a fost el numit. Măsura vine în condițiile în care, așa cum arăta cu doar o săptămână în urmă un sondaj realizat de EY România, mai

mult de jumătate dintre marii contribuabili nu începuseră pregătirile pentru implementarea acestei noi declarații, iar aproape o treime dintre ei dețineau informațiile cerute de raportare în mai multe sisteme informatice de gestiune fiscală și contabilă. Răgazul primit de marii contribuabili ar trebui să mobilizeze companiile, în așa fel încât să poată realiza declarația în noile termene.

ANAF a publicat, pe 16 septembrie, pe portalul propriu, un proiect de Ordin prin care stabilește că plătitorii/contribuabilii care au obligația de a transmite lunar fișierul SAF-T beneficiază de o perioadă de grație de șase luni pentru prima raportare a Declarației 406. Aceasta va fi calculată, conform proiectului de Ordin al ANAF, „pornind de la ultima zi a perioadei de raportare pentru care aceasta se acordă când obligația de transmitere devine efectivă pentru respectivul contribuabil”.

Cu alte cuvinte, dacă, anterior acestui Ordin, marii contribuabili ar fi trebuit să trimită fișierul electronic cu prima raportare pe 28 februarie 2022, în cadrul unei perioade de grație de 3 luni, de-acum înainte aceștia vor avea posibilitatea să transmită datele cerute printr-o declarație validă SAF-T până la finele lunii iulie 2022 fără sancțiuni.

Gura de oxigen oferită de ANAF marilor contribuabili ne dă mai multă încredere că aceștia vor putea să pregătească mai bine prima raportare, care presupune o schemă complexă, de 800 de câmpuri, dintre care 260 obligatorii, cu informații amănunțite despre Conturile contabile/Registrul Jurnal, Clienți, Furnizori, informații specifice despre taxe, Produse, Stocuri, Înregistrări contabile la nivel de tranzacție sau Plăți, Mișcări de bunuri sau alte Tranzacții cu active.

Mai mult, așa cum am avut ocazia să constatăm, cel mai optimist interval de analizare și identificare exactă a informațiilor cerute de Declarația 406, pentru acele companii care nu presupun realizarea unor modificări și calibrări ale

sistemelor de gestiune, ar fi fost unul situat între 10 și 14 săptămâni. De asemenea, din discuțiile avute cu agenții economici care demaraseră deja implementarea D-406, identificasem mai multe dificultăți cu care se confruntau, între care înțelegerea cerințelor de raportare și a modalităților în care trebuie realizate, precum și identificarea sursei datelor cerute de ANAF erau printre cele mai importante. Acum, companiile vor putea să se hotărască asupra soluției tehnice cu ajutorul căreia vor face raportarea, fără riscul de a depăși termenul.

Recomandăm companiilor care se află în primul val de raportare a SAF-T să documenteze deciziile privind modul de raportare înainte de implementarea propriu-zisă și să se asigure că au o înțelegere bună a cerințelor de raportare, alegând o soluție personalizată de generare a fișierului în formatul cerut de ANAF.

Reamintim că SAF-T reprezintă un standard internațional, conceput de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), care vizează schimbul electronic de date contabile între contribuabil și agențiile naționale de administrare fiscală. Practic, SAF-T integrează sub forma unui fișier electronic, bazat pe XML, toate datele contabile extrase automat din sistemele IT ale contribuabililor, precum și mapările privind tratamentul fiscal aplicat, ce sunt exportate și transmise către autoritățile fiscale. În acest fel, ANAF va putea realiza verificări electronice de la distanță, fără să mai fie nevoie să efectueze tradiționalele controale sau inspecții fiscale la sediul contribuabilului.

Sondaj EY România: Există riscul ca o bună parte dintre marii contribuabili să întârzie raportarea SAF-T

Mai mult de jumătate dintre marii contribuabili nu au început încă pregătirile pentru implementarea Fișierului Standard de Control Fiscal (SAF-T) sau D-406, cum este denumită această nouă declarație, relevă datele sondajului derulat zilele acestea de EY România, cu ocazia webinarului „În pregătirea SAF-T. Întreabă experții”. În plus, sondajul arată că peste 28% dintre companii au precizat că informațiile cerute de raportarea SAF-T se regăsesc în mai multe sisteme informatice de gestiune fiscală și contabilă (ERP), ceea ce s-ar traduce prin timpi mai mari de analiză și riscuri mari de depășire a termenelor de raportare stabilite de ANAF. Toate acestea în condițiile în care marii contribuabili vor fi obligați să completeze peste 260 de câmpuri de informații obligatorii din contabilitate referitoare la tranzacțiile cu furnizorii, clienții, postările contabile, stocuri, active, facturi, plăți, informații fiscale în cadrul Declarației 406, al cărei prim termen de depunere este 28 februarie 2022.

„Înțelegerea cerințelor de raportare și a modalităților în care ele trebuie realizate, identificarea sursei datelor

cerute de ANAF și zona de volumetrie sunt cele mai importante dificultăți cu care au început deja să se confrunte companiile cu care lucrează EY în implementarea SAF-T”, a declarat **Georgiana Iancu, Partener, coordonator al departamentului de Taxe indirecte, EY România.** „Cel mai optimist interval de analizare și identificare exactă a informațiilor cerute de Declarația 406, în cazul în care nu există multe modificări și calibrări de făcut, ar fi între 10 și 14 săptămâni. De aceea, recomandăm companiilor să demareze cât mai curând posibil procesul de aplicare și să se hotărască asupra soluției tehnice cu ajutorul căreia vor face raportarea, pentru că, altfel, există riscul să depășească termenul”, a avertizat Georgiana Iancu.

Sondajul EY mai arată că nu toți marii contribuabili au informațiile de gestiune financiară și contabilă conforme cu reglementările contabile românești, ci respectă reglementările contabile ale grupului din care fac parte. Astfel, 24% dintre companii nu sunt aliniate în totalitate la standardele contabile românești, un procent destul de mare, în contextul în care raportarea SAF-T pornește tocmai de la un set de date extrase din contabilitate, în conformitate cu cerințele contabile din România și nu cu cele privind sistemele de grup. „Cu alte cuvinte, rezultatele acestui sondaj ne spun că 24% dintre societăți nu răspund complet cerințelor privind disponibilitatea informațiilor din contabilitate, motiv pentru care ar putea întâmpina dificultăți în implementarea SAF-T. Ele pot fi depășite, desigur, dar necesită multă muncă suplimentară și timp, pentru că vor fi necesare anumite operațiuni de identificare a informațiilor relevante pentru raportare și de suprapunere a reglementărilor contabile de grup la cele românești, de unde ar putea apărea probleme privind calitatea datelor”, a mai precizat Georgiana Iancu.

Într-o proporție foarte mare, 88%, companiile fie nu au identificat încă soluția tehnică prin care vor asigura raportarea SAF-T, fie se află în proces de analiză, a mai

relevat sondajul. Acest procent este surprinzător, mai ales dacă privim această informație în legătură cu o altă întrebare, referitoare la termenul estimat de agenții economici pentru implementarea SAF-T, la care 46% dintre respondenți au estimat că termenul de implementare a SAF-T ar dura undeva între 2-4 luni. *„În condițiile în care aproape 90% dintre respondenții la acest sondaj nu au identificat încă soluția tehnică pe care o vor adopta pentru generarea SAF-T și, mai mult, 65% dintre respondenți nu au demarat faza de analiză a cerințelor de raportare SAF-T, nu pot spune decât că există mult optimism în rândul firmelor”*, a concluzionat Georgiana Iancu.

La rândul său, **Diana Lupu, Partener Asociat, Departamentul de Conformitate Globală și Raportare, EY România**, a atras atenția companiilor aflate în primul val de raportare, să aibă în vedere perioadele pentru care trebuie să pregătească

Declarația – lunar, trimestrial, anual sau la cerere.

„În cazul contribuabililor cu activitate economică intensă, materializată printr-un număr mare de înregistrări contabile și informații de transmis, există posibilitatea de depunere a raportării prin intermediul mai multor formulare D 406, pentru a facilita declararea. În acest caz, fiecare formular, cu secțiunea și subsecțiunea corespunzătoare informativă, va fi transmis succesiv de către compania respectivă, pentru perioada de raportare aferentă, până la data limită”, a adăugat Diana Lupu.

De asemenea, specialiștii EY din echipa de implementare a proiectului SAF-T în România au prezentat, alături de echipa de SAF-T din Polonia, soluțiile informatice personalizate concepute de EY – easy SAF-T SAP Generator și okEY Generator, menite să ușureze implementarea Declarației 406 de către

companii. Astfel, easy SAF-T SAP Generator este o soluție dezvoltată împreună cu EY Polonia și aplicată până în prezent de peste 200 de mari contribuabili din Polonia, care asigură extragerea automată a datelor raportabile în SAF-T direct din SAP și generarea fișierului xml SAF-T din SAP.

Soluția okEY Generator este concepută să preia informații din orice sistem de gestiune folosit de companie și să genereze fișierele în formatul cerut de ANAF. Practic, această soluție informatică poate fi utilizată indiferent care este sistemul ERP al clientului și oferă flexibilitate în importarea de fișiere sursă extrase din ERP-urile clienților, validarea acestora și integrarea în fișierului xml pentru pregătirea declarației D-406.

„Prin intermediul SAF-T, ANAF va putea realiza controale și audituri în timp aproape real, de unde și importanța alinierii informațiilor din sistemele de gestiune financiară și contabilă cu ceea ce se raportează către administrația fiscală. Este foarte important pentru agenții economici să înceapă, dacă nu au făcut-o deja, cel puțin analiza cerințelor de raportare și să se hotărască asupra soluției tehnice pe care o vor utiliza pentru generarea SAF-T pentru a reuși să fie gata în termenul strâns rămas până la prima raportare”, a conchis Georgiana Iancu.

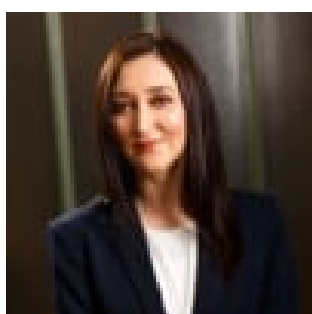
Ce impozite trebuie să plătești dacă primești tichete de masă sau câștigi

La Loteria vaccinațiilor? Tratamentul fiscal al beneficiilor acordate zilele acestea de Guvern

Autori:

Corina Mîndoiu, Partener Asociat, EY România

Crina Onuț, Manager, Departamentul Impozit pe venit și contribuții sociale – People Advisory Services (PAS), EY România

Tichetele de masă ce vor fi acordate de stat persoanelor care

se vor vaccina cu schema completă după data de trei septembrie nu vor fi subiect de impozit și contribuții sociale, potrivit prevederilor stipulate de Codul fiscal. Ceea ce înseamnă că persoanele care le vor primi se vor bucura de cei 100 de lei întregi, fără niciun impozit. În schimb, tichetele de masă acordate de angajatori salariaților vor rămâne subiect de impozit, fiind în continuare taxate cu 10%. Ce tratament fiscal vor avea premiile în bani?

Guvernul a decis recent, pentru a stimula vaccinarea, să acorde tichete de masă celor ce se vor vaccina cu schema completă de aici înainte, iar pentru cei care sunt deja vaccinați, a prevăzut posibilitatea înscrierii la o loterie cu premii în bani.

Astfel, conform Ordonanței Guvernului nr. 19/2021, publicată zilele acestea în Monitorul Oficial 834, persoanele vaccinate cu schema completă de vaccinare (ambele doze sau doza unică) vor beneficia de o alocație de hrană în valoare de 100 lei, sub formă de tichete de masă. Vorbim, mai exact, de tichete emise conform Legii nr. 165/2018.

Tichetele vor fi distribuite prin intermediul centrelor de vaccinare, cabinetelor medicilor de familie și ambulatoriilor de specialitate, dar, la acest moment, nu este încă clar stabilit cum anume vor intra vaccinații în posesia lor. Ordonanța vorbește doar de reguli ce vor fi emise ulterior de Ministerul Sănătății. În schimb, actul normativ insistă asupra faptului că măsura acordării alocației de hrană este valabilă doar pentru cei vaccinați complet după intrarea în vigoare a ordonanței, adică începând cu 3 septembrie.

A doua măsură majoră prevăzută de Ordonanța Guvernului se referă la organizarea unei loterii de vaccinare cu premii în bani, pe care Guvernul a introdus-o tot în cadrul Legii 55/2020. Premiile se vor acorda celor vaccinați cu schema completă, iar prima extragere va avea loc în octombrie 2021. Ordonanța nu prevede detalii concrete cu privire la premii, ci

doar îndeamnă persoanele vaccinate să se înscrie online pe site-ul de pe care își obțin certificatele digitale verzi, premiile urmând a fi acordate în anumite condiții ce vor fi stabilite ulterior printr-un ordin al Ministerului Sănătății și al Ministerului Economiei.

Această măsură vizează inclusiv persoanele deja vaccinate complet la momentul intrării în vigoare a ordonanței, adică până în data de 2 septembrie, nu doar cele vaccinate complet după acel moment. „Ca o măsură suplimentară de recompensare a tuturor persoanelor care au fost vaccinate împotriva COVID 19 se propune, de asemenea, organizarea Loteriei de vaccinare, care constă în acordarea de premii în bani persoanelor vaccinate cu schemă completă de vaccinare”, se arată în nota de fundamentare a proiectului de act normativ.

Procedura de revendicare a premiilor, însă, este destul de greoaie, câștigătorii având de așteptat aproape trei luni până să intre în posesia banilor. Astfel, conform actului normativ, revendicarea premiilor trebuie să se facă în termen de maximum 30 de zile de la data extragerii, acest termen reprezentând termen de decădere din dreptul de a pretinde acest drept, iar plata se face prin Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, prin Loteria Română, în maximum 60 de zile de la expirarea termenului de revendicare.

În acest caz, ce trebuie reținut este că premiile în bani vor fi subiect de impozit pe venit, care, în situația de față, ar urma să fie reținut de plătitor – adică Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, dacă vor depăși suma de 600 de lei. Însă, dacă valoarea premiilor va fi egală sau sub 600 de lei, nu se va datora impozit. De asemenea, trebuie știut faptul că, pentru aceste premii în bani, nu se vor datora contribuții sociale.

În concluzie, recomandăm celor vizați de măsură să urmărească cu atenție prevederile legale ce vor fi stabilite ulterior prin Ordinele de completare, pentru a vedea cum va fi

reglementat în detaliu tratamentul fiscal al beneficiilor gândite de Guvern.

Echipa de consultanță fiscală a DOBRINESCU DOBREV este în căutarea unui nou membru

Poziție: Senior Tax Consultant

Cerințe:

- Interes profesional ridicat pentru fiscalitate și drept fiscal;
- Interes pentru dezvoltare profesională continuă;
- Munca în echipă, eficiență, comunicare, flexibilitate, adaptabilitate, atitudine proactivă, abilități analitice;
- Limba engleză la nivel avansat.

Educație:

Studii universitare superioare finalizate în domeniul economic sau juridic

Experiență profesională:

Candidatul ideal ar trebui să aibă cel puțin 6 ani experiență profesională în domeniul consultanței fiscale, în asistarea clienților în domeniul impozitării directe și al indivizilor. Apartenența la Camera Consultanților Fiscali reprezintă un plus.

Responsabilități:

- Consultanță fiscală în toate ariile de expertiză:

- impozit pe profit, impozit pe venit, contribuții sociale, TVA, taxe locale;
- Implicarea în proiecte de revizuire fiscală, due diligence, reorganizări și restructurări de afaceri;
 - Oferirea de asistență în cadrul inspecțiilor fiscale;
 - Instruirea și gestionarea echipei de consultanți juniori;
 - Participarea ca vorbitor la evenimente fiscale;
 - Menținerea relației cu clienții pentru a deveni punctul principal de contact.

Oferta noastră:

- Pachet salarial atractiv și alte avantaje salariale (tichete de masă, bonusuri anuale, abonament servicii medicale, abonament transport, teambuilding);
 - Oportunitatea de a deveni un specialist fiscal de top și de a lucra cu o echipă de profesioniști;
 - Posibilități de avansare în cadrul echipei;
 - Mediu de lucru plăcut și oportunitatea de a lucra într-o echipă unită.
-

Tax Magazine nr. 3 mai – iunie 2021

Editorial

- **Ionița Cochințu**

Constituționalizarea dreptului fiscal prin prisma principiului legalității

Impozite directe

- **Alina Andrei**

Prețurile de transfer și optimizarea fiscală sau de ce recomandăm firmelor să lase banii în România?

▪ **Alexandra Ion**

Prețurile de transfer în vremea pandemiei

Impozite indirecte

▪ **Lavinia Negoită, Ancuța Bărăscu**

Comerțul electronic de bunuri și servicii către consumatori finali. Ce se schimbă, din perspectiva TVA-ului, de la 1 iulie 2021?

▪ **Vlad Foica, Bianca Tigan**

TVA: noi reguli pentru comerțul electronic în UE, ghișeul unic (One Stop Shop) – mai echitabil, mai simplu și mai rezistent la fraudă

▪ **Cristina Alexandra Boncaci, Ioana-Raluca Gherghel**

Dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în jurisprudența CJUE, de la Signum Alfa Sped la Vikingo (I)

Procedură fiscală

▪ **Ion Ștefan**

Soluționarea alternativă a litigiilor fiscale

Minute de practică unitară

▪ **Viorel Terzea**

Jurisprudență fiscală națională

▪ **Cristina Mihai, Viorel Terzea**

Sinteză de jurisprudență fiscală națională comentată

Jurisprudența fiscală a instanțelor europene

- Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada mai-iunie 2021

Drumul spre echitatea fiscală: stație sau destinație?

Autor: Alex Milcev, Liderul departamentului de Asistență fiscală și juridică, EY România

Un impozit global pe profit la o rată „minimă” de 15%, așa cum s-au angajat recent 132 de state membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), ar aduce venituri suplimentare de peste 150 de miliarde de dolari anual guvernelor din întreaga lume. Acest lucru ar genera mai mulți bani pentru state, care nu ar veni însă singuri, ci însoțiți de incertitudini și potențiale riscuri. Doar că, așa cum o arată cele mai recente declarații, „reforma fiscală a secolului”, cum a fost numită această măsură, ar putea însemna, în primul rând, că sumele mari vor reveni în continuare celor mai puternici, într-un moment în care țările mici se văd oricum deposedate de bani, prin structurile și schemele de profit existente în paradisurile fiscale. În al doilea rând, se traduce prin creșterea poverii fiscale pentru investiții peste tot în lume. Cu alte cuvinte, da, noua politică limitează puterea paradisurilor fiscale, dar va reuși ea să construiască echitatea fiscală, așa cum clamează? Va

grăbi redresarea economică globală?

Efortul politic de a limita transferul artificial de profit și beneficiile utilizării jurisdicțiilor cu impozite reduse s-a concentrat, așa cum s-a văzut în ultimele săptămâni, pe adoptarea unui impozit minim global aplicabil marilor corporații multinaționale. Astfel, în timp ce noul impozit ar putea acționa ca un mecanism de protecție la normele actuale privind taxarea profitului, el ar crește, inevitabil, și povara fiscală asupra investițiilor peste tot în lume. Or, investițiile străine directe (ISD) sunt sensibile la cotele de impozitare, iar un impozit minim global ar avea un impact direct asupra deciziilor companiilor multinaționale.

Pentru a-i atenua efectele economice negative, factorii de decizie ar trebui să se asigure că atât rata minimă, cât și baza impozabilă la care se va aplica noua cotă sunt concepute în așa fel încât să nu denatureze deciziile de investiții, ci să acționeze ca un mecanism real de protecție la normele existente privind impozitul pe profit. Companiile care utilizează în prezent jurisdicții cu impozite reduse pentru a facilita investițiile ar vedea o creștere semnificativă a impozitelor asupra proiectelor lor actuale și se vor confrunta cu un nou factor de descurajare fiscală pentru proiectele viitoare – efect ignorat de mulți factori de decizie politică. Rezultatul ar fi mai puține investiții străine directe (ISD) și o creștere economică globală mai lentă. Oricum, creșterea ISD la nivel mondial s-a oprit înainte de pandemie, iar ISD-urile au scăzut în 2020 până la cel mai mic nivel din 2005, așa cum o arată inclusiv studiul [EY Romania Attractiveness Survey](#).

Înțelegerea modului în care un impozit minim global ar putea avea un impact negativ asupra investițiilor transfrontaliere și modul de evitare a acestui rezultat vor fi esențiale pentru ca ISD-urile globale să se recupereze pe deplin în urma pandemiei, mai ales că tocmai acele companii care sunt vizate de un impozit minim global sunt cele care au o amprentă

semnificativă în lume – milioane de angajați, miliarde investite. Și aproape toate țările mai mici, cum este și România, mizează pe investiții pentru o redresare-relansare economică rapidă.

Da, un impozit minim ar elimina multe dintre beneficiile canalizării investițiilor prin jurisdicții cu impozite reduse sau prin exploatarea tratatelor fiscale pentru a plăti impozite mici pe fluxurile de venituri transfrontaliere. Dar trebuie măsurat de mai multe ori, înainte de a tăia o dată – pentru că așa cum spuneam, trebuie examinate cu atenție consecințele.

Evaluarea impactului economic al măsurii realizate de OCDE spune că introducerea unui nivel minim de impozitare a profitului ar avea cea mai mare creștere a cotelor medii efective de impozitare pentru hub-urile de investiții – adică acolo unde sunt concentrați cei mai puternici investitori și cele mai mari investiții.

Pe de altă parte, propunerea OCDE are în vedere furnizarea unei deduceri pentru substanța economică măsurată printr-un procent din valoarea activelor corporale și a costurilor de ocupare – așa-numita *substance carve-out*. Astfel, regulile vor prevedea o formulă standard care va exclude o sumă de venit de cel puțin 5% (în perioada de tranziție de 5 ani, cel puțin 7,5%) din valoarea contabilă a imobilizărilor corporale și salariale. Va fi prevăzută și o excludere de minimis.

În plus, la acest moment nu este clar ce se va întâmpla cu cele șapte țări care nu au semnat acordul – între care și Irlanda, Estonia și Ungaria. Grace Perez- Navarro, director adjunct al Centrului OCDE pentru Politică și Administrare Fiscală, a vorbit chiar zilele acestea despre „angajarea constructivă” a acestora, fără să poată oferi mai multe detalii. Din câte lasă Perez Navarro să se înțeleagă, țările ar dori să vadă cum se desfășoară negocierile, înainte de a se angaja în ceva. În declarațiile sale, președintele estonian,

de pildă, spune că nivelul impozitului pe profit este deja peste minimul propus (20%) și nu are companii care să se încadreze în noile reguli. „Țara încearcă doar să confirme compatibilitatea cu legislația internă înainte de a se angaja”, declara Kersti Kaljulaid, președintele estonian într-un interviu acordat CNBC.

Dar nici acordul formal semnat nu este suficient. Tot mai multe voci se întreabă cum va aplica China prevederile acordului. China, care, așa cum se știe, este pol de investiții – anul trecut, a fost liderul global, pentru prima dată în istorie, la capitolul investiții străine directe – cu 163 de miliarde de dolari, comparativ cu 134 de miliarde atrase de Statele Unite.

Calendarul este și el un factor de presiune. Kate Barton, vicepreședinta EY Global, vorbea la rândul său zilele acestea despre „termenul foarte ambițios” al OCDE de aprobare a măsurii, insistând asupra necesității unei analize cât mai atente. „Cred că o mulțime de țări își vor reconsidera codul fiscal și vor trece la noul standard, așa că este, într-adevăr, o cursă spre mijloc. Dar va depinde foarte tare de cum arată codul fiscal din fiecare țară”.

Și asta pentru că schimbările propuse ar necesita un grad fără precedent de coordonare și cooperare între țările din întreaga lume, ceea ce creează un risc substanțial de incertitudine și controverse fiscale complexe. Există, de asemenea, îngrijorări cu privire la faptul că noile norme ar putea duce la sarcini fiscale globale mai mari, inclusiv dintr-o dublă impunere.

Detaliile vor conta. Este important ca factorii de decizie politică să se reunească cu părțile interesate pentru a tranșa specificul tehnic al schimbărilor. Factorii de decizie fiscală trebuie să articuleze clar noile reguli și cerințe, astfel încât întreprinderile globale să poată avea claritate cu privire la obligațiile lor fiscale. De asemenea, să instituie mecanisme pentru a atenua riscul dublei impuneri. În același

timp, administrațiile fiscale guvernamentale să fie activate și echipate pentru a pune în aplicare noile reguli în mod coordonat.

Ce ar fi de reținut, dincolo de orice, este faptul că liderii globali trebuie să colaboreze pentru a realiza un sistem fiscal care să crească veniturile, dar și să faciliteze comerțul și investițiile care alimentează economia globală. Acesta este un obiectiv în măsură să unească părțile interesate, în special în condițiile în care economia globală încă se recuperează după o pandemie.